

רעפ 16363-08-24 - משה אביר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 16363-08-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשים: 1. משה אביר
2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ
3. אופקים א.ג. בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה מיום 25.07.2024 בע"פ 52694-03-24 שניתן על-ידי כבוד סגן הנשיאה א' איטח וכבוד השופטות ל' גליקסמן ו-ח' אופק גנדלר; בקשה לעיכוב ביצוע בעצמם בשם המבקשים:

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה (כבוד השופט, סגן הנשיאה א' איטח, והשופטות ל' גליקסמן ו-ח' אופק גנדלר) בע"פ 52694-03-24 מיום 25.07.2024, בגדרו נדחה ערעורם של המבקשים על הכרעת דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (כבוד השופט, סגן הנשיאה ש' טנבוים) בת"פ 19610-10-10 ו-בת"פ 48367-04-15.

1. המבקשים הורשעו ביום 03.06.2019, בהכרעת דין מפורטת ומנומקת, בעבירה של עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון ושלא על-פי תנאי הרישיון, לפי סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על-ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, וזאת במסגרת ארבע פרשות שכללו עשרות סעיפי אישום. כמפורט בהכרעת הדין, מבקש 1 (להלן: המבקש) פעל כקבלן כוח אדם באמצעות מבקשת 2 ומבקשת 3, מבלי רישיון כנדרש על-פי חוק, והעסיק באמצעותו עובדי כוח אדם במועדים שונים ואצל מעסיקים שונים (מבקשות 2 ו-3 ייקראו להלן: המבקשות). לצד זאת, המבקשים זוכו מהפרשה החמישית שיוחסה להם בכתב האישום, ושאינה רלוונטית לבקשה דנן.

2. ביום 08.05.2023 הציגו הצדדים לעיון בית הדין האזורי (כבוד השופט א' שגב) הסדר טיעון שגובש ביניהם, במסגרתו המבקש הודה בעבירות שבהן הורשע על-ידי בית הדין האזורי (מפרוטוקול הדיון עמוד 1

עולה כי המשיבה הסכימה להסדר הטיעון על מנת לחסוך את המשאבים שהיו נדרשים להליך ערעור ממושך (שם, עמוד 435 שורות 16-22)). במסגרת הדיון, המבקש הצהיר לפרוטוקול, כדלקמן:

1. אני חוזר בי מכפירתי בעובדות כתב האישום ומודה בעובדות נשוא כתב האישום בכל הקשור לפרשה הראשונה עד הרביעית, ובהתאם להכרעת הדין של כבוד הנשיא (בדימוס) השופט שמואל טננבוים מיום 3.6.2019.

2. אני מצהיר כי בשמי ובשם [המבקשות] כי אנו חוזרים בנו מטענות שהועלו במסגרת ההליך הפלילי ובקשר להליך זה בלבד כלפי גורמים מטעם המאשימה (הן במשרד העבודה, והן בפרקליטות הפלילית).

3. לעניין העונש סוכם, כי המבקש ירצה עונש מאסר של ששה חודשים בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות שירות; מאסר מותנה בחופף לעונש המאסר המוסכם; קנס כספי; וכן חתימה על התחייבויות להימנע מעבירה. על המבקשות הוטלו קנסות כספיים וכן חתימה על התחייבויות להימנע מעבירה.

4. ביום 15.02.2024, לאחר שהתקבלה חוות דעת חיובית מטעם שירות המבחן, השית בית הדין האזורי לעבודה על המבקשים את העונשים שעליהם הוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

המבקשים הגישו ערעור על הכרעת הדין לבית הדין הארצי לעבודה. בפסק הדין צוין, כי על פניה, הודעת הערעור מכוונת כלפי הכרעת דינו של בית הדין האזורי לעבודה, תוך התעלמות מהודאת המבקש במסגרת הסדר הטיעון. בתוך כך נקבע, כי אמנם המבקשים לא עתרו לביטול הסדר הטיעון, אך בקשתם לערער על הכרעת הדין, היא הלכה למעשה 'בקשה עקיפה' להתיר להם לחזור בהם מהודאתם. בהקשר אחרון זה נקבע כי: "כל עוד הסדר הטיעון לא בוטל, אין מקום לשמוע טענות לעניין עצם ההרשעה, לרבות טענות הגנה מן הצדק המבוססות על הטענות בקשר להתנהגות גורמים שונים במדינה". משכך, ומשלא הוכח כי נפל פגם ברצונו החופשי של המבקש עת מסר את הודאתו, כשהיה מיוצג על-ידי עורך דין, דחה בית הדין הארצי את הערעור.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה ביום 07.08.2024, ועמה בקשה לעיכוב מועד התייצבות המבקש לריצוי עבודות השירות, שנקבע להיום - 08.08.2024.

6. בבקשה נטען "שמדובר במקרה המעלה שאלות חוקתיות, ציבוריות ומשפטיות", שהן בעלות השלכות רחבות החורגות מנסיבות המקרה הבודד". המבקשים מעלים טענות רבות הן בדבר אופן ניהול ההליך בבית הדין האזורי לעבודה והן בנוגע להסדר הטיעון. בין היתר נטען, כי בית הדין האזורי קבע בהכרעת דינו עובדות שלא נטענו על-ידי מי מהצדדים שהובילו להרשעת המבקשים; כי נמנע מהמבקשים לזמן עדים ולהציג ראיות, לרבות ראיות להוכחת טענתם להגנה מן הצדק; כי המבקשים הודו במעשה שלא מהווה עבירה פלילית; וכי המבקש הוטעה על-ידי בא-כוחו לחשוב שהוא יוכל לערער על הכרעת הדין חרף מסירת הודאה במסגרת הסדר טיעון.

7. כידוע, רשות לערער ב'גלגול שלישי' תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור (רע"פ 4500/24 אלאסד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (06.06.2024)). ברם, חרף הניסיון לשוות לבקשה דנן נופך עקרוני, התרשמתי כי הבקשה נטועה, כל כולה, בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה.

8. המבקש לא הצביע על טעם מבורר שמכוחו יותר לו לחזור בו מהודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בהיותו מיוצג על-ידי עורך-דין, ולא הניח תשתית עובדתית לקיומן של נסיבות המצדיקות זאת (רע"פ 3797/13 דפראוי נ' מדינת ישראל (20.05.2013)). זאת ועוד, מעיון בפרוטוקול הדיון שהתקיים בבית הדין האזורי ביום 08.05.2023, עולה כי מהות הסדר הטיעון והשלכותיו היו ברורות למבקש. בראי כך, גם לא מצאתי כי נגרם למבקשים עיוות דין המצדיק התערבות.

9. בקשת רשות ערעור נדחית אפוא בזאת, ועמה נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ד (08 אוגוסט 2024).